

Bonjour

ВРАЦА

17 - 24 февруари
2014 г.

10 години Клуб на Франкофонията - Враца

Учреден през април 2004 година, клубът на франкофонията събира група приятели франкофони и франкофили от различни възрасти и професии, голяма част от които са бивши възпитаници на Гимназия с преподаване на френски език - Враца. Регистриран е официално като сдружение с нестопанска цел с решение №274 от 28.02.2006 г. по фирмено дело №110/2006 на Окръжен съд - Враца.

Основни цели на сдружението са създаването на приятелски кръг от лица със сходни интереси, поддържане на франкофонските традиции в град Враца, подпомагане поддържането на езиковите умения на изучавалите френски език, разпространение на френския език и културното богатство и многообразие на франкофонските страни, създаване на по-трайни контакти между представители на различни възрастови групи за подпомагане развитието на възможностите на младите хора, създаване на контакти с франкофони и франкофили от страната и чужбина в сферата на изкуството, културата, обра-

зованието и професионалната подготовка, както и в сферата на икономиката, медиите, информационните технологии и др., допринасяне за обогатяване на културния живот в нашия град и страната, за развитие на гражданското общество и за засилване ролята на неправителствените организации, допри-

насяне за популяризиране на българската култура в чужбина и културите на страните от франкофонската общност в дух на толерантност и солидарност, интеграция и запазване на културните и езикови различия, укрепване на сътрудничеството между общински и държавни институции с неправителствени организации и други групи и сдружения на граждани, интегриране на лица в неравностойно положение в културния и обществен живот на града.

Клубът е инициатор на станалата традиционна за град Враца Седмица на франкофонията, провеждана всяка година в чест на 20 март - Международен ден на франкофонията със съдействието на: Община - Враца, Търговско-промишлена палата - Враца, Регионален инспекторат по образованието - Враца, Френско - българска асоциация «Прованс - България» - Прованс, Южна Франция и подкрепата на множество медии, институции и бивши възпитаници на френска и езикова гимназии във Враца.

Членуването в клуба е доброволно. Членове могат да бъдат физически и юридически лица със сходни интереси, като владението на френски език не е задължително условие. В него могат да членуват всички лица, желаещи да допринесат за постигане на целите на клуба, без ограничение на възраст, национална или етническа принадлежност.

Висш орган на управление на сдружението е Общото събрание. Изпълнителен орган е Управителният съвет, избран за срок от 5 години.

История на франкофонията

През 1962 г., на конгреса на Африканския и малгашки съюз в Банги, Централноафриканска Република Леополд Сенгор /1906 – 2001/, учен, поет, мислител и президент на Сенегал от 1960г. до 1980г. предлага двустранните договори между Франция и африканските франкофонски държави да бъдат продължени с многостранни такива, за създаване на една франкофонска общност с цел подкрепа на африканското единство при запазване на привилегированите отношения на тези страни с Франция.

През юли 1966 г., на конференцията на държавните глави на Африканската и малгашка организация в Мадагаскар, Сенгор представя своя проект за франкофонска общност и предлага да се създаде африкански и малгашки съвет за висше образование. С решение на конференцията Сенгор и Хамани Диори – президент на Нигер са упълномощени да се обърнат към другите африкански държави и предприемат необходимите стъпки за развитието на културното и икономическо сътрудничество между тях.

Хамани Диори (1916 – 1989) е президент на Република Нигер от 1960 г. до 1974 г. Полага големи политически и дипломатически усилия в полза на франкофонската идея. Предлага да се създаде международна франкофонска организация, обединяваща всички френскоговорящи държави (бившите френски и белгийски колонии в Африка, Магреб, Ливан, Виетнам, Лаос, Камбоджа, Франция, Канада, Белгия, Швейцария и Люксембург). Благодарение на него, през 1970 г. в Нигер, се взема решение за създаване на Агенция за културно и техническо сътрудничество. Свален с държавен преврат през 1974 г.

През 1957 г. Хабиб Бургиба (1903 – 2000) става първият президент на Република Тунис. Активен привърженик на франкофонската идея, през 1965 г. предприема дълго пътуване през цяла Западна Африка, предлагайки създаването на

франкофонска общност. За Бургиба франкофонията за Тунис означава връзка с модерния свят. Тя е елемент от политиката на модернизация, която той предприема в страната си: образование за всички и еманципация за жената. През 1975г. е избран за доживотен президент на Тунис, но през 1987г. е освободен по здравословни причини.

На 20 март 1970 г. в Ниами, Нигер е създадена първата междуправителствена франкофонска институция – Агенцията за културно и техническо сътрудничество. От 1998 г. е възприето наименованието Международна организация на франкофонията. 20 март се празнува като Ден на франкофонията в целия свят и е един изключително пъстър празник, на който организаторите дават воля на своята оригиналност и творческо въображение. На практика през целия месец март се провеждат срещи, конференции, семинари, дни на отворените врати, литературни и езикови конкурси, вечери на народните приказки, художествени изложби, фолклорни фестивали, музикални събития, кино и театрални вечери и фестивали, танцови маратони и карнавали, дни на новите технологии, спортни

срещи и шампионати, франкофонски нощи, кулинарни изложби и дегустации, модни ревюта...

България е приета за страна – членка на Франкофонията заедно с Румъния и Камбоджа през 1991 г., на 4-тата среща на върха в Париж?

Страните и правителствата – членки и наблюдатели на Световната организация на франкофонията са вече 68: 55 страни и правителства – пълноправни членове и 13 страни наблюдатели. В тях живеят около 700 милиона жители. А общо броят на франкофоните в света се изчислява на 170 милиона.

През 1998 г. министерската конференция в Букурещ официално приема наименованието Международна организация на Франкофонията.

Белгия, България, Франция, Гърция, Люксембург и Румъния са едновременно държави-членки на Европейския съюз и на Международната организация на франкофонията. От своя страна Австрия, Унгария, Литва, Полша, Чехия, Словакия и Словения членуват в Европейския съюз и са наблюдателки в Международната франкофонска организация.

По покана на “Клуб на франкофонията Враца” и със съдействието на Френско-българската асоциация “Прованс-България” на 15 и 16 септември 2011 година във Враца гостува формация “ИБИС” от Екс –ан-Прованс, Южна Франция.

Приятели и почитатели на френския език и култура, честита 10-та годишнина от създаването на Клуба на франкофонията във Враца!

С годините дейността на клуба стана неизменна част от културния афиш на града, за което всички вие имате своя принос. Желая ви и в бъдеще да запазите своето вдъхновение и новаторски дух в представянето на богатството на френската култура!

Печелете нови приятели и запазете позитивизма си и в бъдеще!

инж. Николай Иванов,
кмет на Община Враца

Регионален инспекторат по образованието – Враца високо цени важноста на франкофонската идея за разпространение на френския език и култура и споделянето на общи ценности като езиково и културно многообразие, мир, демокрация, солидарност в международен план.

Смятаме, че наложените традиционни контакти между всички споделящи франкофонската идея на регионално, национално и международно ниво и образователните институции в област Враца заемат специално място в обогатяването на образователно-възпитателния процес. Сътрудничеството, изразено в различни срещи и инициативи, разбираме като заявена подкрепа на българското образование чрез досега с френската култура развитие на по-широко партньорство в контекста на културното многообразие.

Разчитаме на бъдещо взаимодействие при последващи франкофонски инициативи.

ГАЛИНА ЕВДЕНОВА
Началник на Регионален инспекторат по образованието – Враца

«10ème anniversaire du club de la francophonie : L'amitié franco-bulgare : un développement durable »

S'il faut aller aux racines du club de la francophonie de Vratza, il faut remonter aux années 90 et aux 10 années d'échanges scolaires entre le lycée Adam de Craponne de Salon de Provence et le lycée Vassil Keuntchov de Vratza, portés par les efforts de Mme Petra

Petrova et de M. Dimitar Markov côté bulgare, et par Claude Pierrat, Guy Capuano et Mireille Martin côté français. C'est dans ce creuset que se sont forgés des liens d'amitié authentique qui se sont consolidés au fil des années, au rythme des voyages réguliers qui permettaient aux lycéens et à leurs professeurs de vivre quelques jours au sein de familles d'accueil, dans une ambiance conviviale et festive.

Au début des années 2000 a été créé en Provence l'association Provence-Bulgarie dont le but est d'élargir et de diversifier les échanges culturels entre Français et Bulgares, d'aider au maintien de l'étude de la langue française dans les programmes scolaires en Bulgarie de faire connaître aux Français ce pays frère, notamment grâce à la présence de ses animateurs à la fête de l'Europe à Marseille et à Aix en Provence, grâce aussi à son site Internet et à la célébration des fêtes du calendrier bulgare en compagnie des familles bulgares fixées en Provence, au cours de joyeuses soirées où l'on goûte à des

spécialités bulgares, où l'on écoute de la musique bulgare et où l'on danse le horo tous en rond (comme sous le pont d'Avignon) pour perpétuer en France les riches traditions de convivialité et d'hospitalité qui nous avaient enchantés dès notre premier séjour.

L'échange scolaire s'étant interrompu en 2003, quelques amis francophones de Vratza créèrent de leur côté le club de la francophonie et notre association s'efforça de les aider à regarnir les rayons de la bibliothèque d'ouvrages en langue française. Ainsi s'est maintenu et développé au fil des années un échange multiforme et permanent entre Vratza et la Provence, dont l'évènement le plus mémorable fut, à n'en pas douter, le repas français pour 120 personnes préparé au restaurant Triumph de Vratza par notre président JeanMarie Martin en personne, accompagné de son bataillon d'aide-cuisiniers et d'hôtesse, pour célébrer dignement le 5ème anniversaire de la naissance du club de la francophonie le 21 mars de l'an de grâce 2008, et où les amis français furent solennellement admis dans la noble confrérie des « Vratchanski Zevzeki ».

Le jour est venu de fêter le 10ème anniversaire du club de la francophonie. L'amitié ne s'est pas démentie, les échanges continuent et peuvent encore se développer. A l'heure où on ne parle que de développement durable, osons dire que nous en sommes les pionniers !

10 ГОДИНИ ИСТОРИЯ

Френският език – трамплин в моя живот

За първи път срещата ми с френски език беше в един далечен ден в моето родно училище. Тогава бях във втори клас. Дали защото беше нещо ново и различно, или пък заради младата, красива и усмихнатата учителка, но аз обикнах френския език и очаквах с нетърпение тези часове. Следващите години затвърдиха увлечението ми към френския. Затова, когато ми предложих да направя своя пръв житейски избор, бях категоричен, че ще продължа образованието си в ЕЕГ „Йоан Екзарх“-гр.Враца. Знаех, че през тези пет години ще са ми нужни големи запаси от търпение, трудолюбие, упоритост, мотивация и нестихващ копнеж към знания, но не се разколебах.

За мен ЕЕГ „Йоан Екзарх“-гр.Враца е училището на знанието и отворените врати към света. Тя ми даде

много. Може би защото и аз дадох не по-малко от себе си. Тук положих основите на стълбове, на които ще продължавам да се опирам цял живот - отговорност и дисциплина, усърдност, търпение, както и убеждението, че посееш нещо и поливаш ли го сетне добре, без да забравяш, и с изключителна всеотдайност... всичко това не остава незабелязано.

„Чуждият език е отворен прозорец към света“ – с тази френска мисъл започна първия си час по френски език г-жа Валерия Славкова. Тя ми даде много и като човек, и като учител, разпали у мен искрата на любовта към един от най-красивите и популярни езици – френският език.

Владеенето на чужд език е тайн-

ство, което трябва да разгадаем, за да разберем същността на хората, които го говорят.

Владеенето на чужд език е свобода – свобода да избираш между повече възможности, свобода на духа и най-вече свобода в общуването.

Поклон пред прекрасните хора – моите учители, благодарение на които се превърнах в личност с дръзки мечти, високи цели и жажда за успехи в истинския живот.

Румен Йончев
XII клас, ЕЕГ „Йоан Екзарх“- гр.Враца

Началото е френския език, сега...

Валентина Цонева - випуск 1975 г. - *Върховен комисариат на ООН за бежанците*

Десет години са детска възраст в човешко измерение, но в социалния и културен живот това е солидна възраст и натрупан опит. Радвам се, че този клуб съществува, че има ентузиастични които на доброволни начала работят със сърце и душа за делото. Желая им да са все така да са мъдри по ум и млади по дух. Пожелавам си да се включат активно в дейността на клуба, защото аз ще се върна във Враца.

Вяра Тимчева - випуск 1994 г. - *писател, преводач в Европейската комисия*

Може да се каже, че френският език предопредели живота ми. Ползвам го непрекъснато, както в работата, така и във всекидневното си общуване, винаги съм го обичала... И се чувствам така, сякаш тази любов е споделена. Твърдо вярвайте в щастливата си звезда – тя свети ярко, дори на и моменти да я губите от погледа заради облаци в небето. Облаците ще отминат, не се съмнявайте в това.

Мая Трифонова – випуск 1975 г. - *преводач в Европейската комисия.*

Първият ученик, получил диплома от Френската гимназия. Завършила „Международни икономически отношения“ и преподавала търговия и мениджмънт в три марокански университета

... Страхотен клуб. Няма друг като него!!! Целувки.

Венетка Димитрова – 1975 г. - *данъчно аташе в Постоянното представителство на Р България към ЕС*

Винаги съм вярвала, че няма случайни неща. Разчитала съм само на себе си и съм рискувала. Не беше лесно, но бе интересно и се чувствам удовлетворена. Френският език предопредели съдбата ми и ми помогна да сбъдна мечтите си! Бъдете себе си и бъдете търпеливи!

Мадлен Алгафари – 1983 г. - *психотерапевт*

...Оттам тръгна всичко. Ако не знаех френски, нямаше да специализирам в Швейцария... Хората от романската група езици са по-темпераментни и сетивни хора, дори са и по-страстни! Бъдете здрави! И не губете страстта!

Малина Новкиришка – 1981 г. - *професор, Правен съветник в Министерски съвет*

Считам, че изучаването на френски език е предимство с оглед развитието на професионалната ми кариера. Много трудно е да се пожелаят всякакви хубави неща, които човек си мисли по повод на юбилея – здраве и дълголетие, ентузиазъм и удовлетворение! И пожелание на римските юристи „honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere“ (да се живее честно, да не се вреди другиму, да се отдава всекому своето)! На добър час!

10 ГОДИНИ ИСТОРИЯ

За историята и традициите

През есента на 1970 г. във Враца се открива четвъртата поред френската езикова гимназия в страната – след Варна (1958г.), София и Стара Загора. Приемат се 100 ученици в четири паралелки от Врачански, Михайловградски (сега Монтана), Видински, Ловешки и Плевенски окръзи, а по-късно и от Софийски окръг. На работа са назначени няколко учители и възпитатели по френски език.

Първата „лястовичка“, възпитаничка на Варненската гимназия, е Цветана Балканска – първоначално е възпитател, а по-късно и преподавател по френски език и по история на френски език.

През 1972 г. долита цяло ято варненски възпитаници – Стойна Чернева и Венета Тошева – учители по френски език, Радка Димитрова – учител по биология на френски език и Георги Павлов – учител по география и история на френски език.

Малко по-късно групата на „варненци“ се допълва от учителите Недие Асова, Соня Гетова, Нина Пенчева, Даниела Фортунова и Захарино-

ва. Това са млади, ентузиазирани и високо ерудирани преподаватели, с възрожденски дух и оптимизъм, заредени с неповторимата романтика и уникална атмосфера на петте години в крайморската „Бастилия“.

Възпитателите в пансиона и учителите по френски език разговарят с учениците само на френски език, провеждат се първите вечери на езика – по паралелки и випуски, изучават се френски песни, организирано се посещават прожекции на френски филми, на театралната сцена се поставят пиеси от френски автори.

През 70-те години се провеждат първите общоучилищни фестивали на художествената самодейност, на сцената се изявяват артисти, музиканти, танцьори, а най-добрите изпълнения се включват в общоучилищната програма на 17 май – патронния празник на училището.

Традиционни стават и спортните празници, предшествани от състезания по хандбал, волейбол, баскетбол, футбол, тенис на маса, спортна гимнастика. Традиционна става и лекоатлетическата щафетна обиколка на училището. В специална книга се записват спортните постижения и рекорди на учениците.

Незабравими са спомени от традиционните новогодишни празници, посрещането на първа пролет, провеждането на викторини и състезания по различни теми, организират се конкурси. Изявяват се смесеният училищен хор, обогатява се и се разнообразява извънкласната и извънучилищна дейност.

И още, и още...

Страници от една славна история, написана с труд и воля от хора, отдали сили и творческа енергия за утвърждаване и обогатяване на традиции, пренесени през времето и пространството и отстоявани с дръзнновение и неугасим плам в душите.

Георги Павлов

Formidable !

À la mémoire du petit vieillard qui vendait des journaux à la criée dans les rues de Vratza

Formidable ! C'est le titre du premier grand succès de Stromae, chanteur belge francophone d'origine rwandaise, mais c'était aussi le mot français favori d'un petit vieillard joyeux et bilingue qui parcourait les rues à Vratza en vendant des journaux pas toujours récents. Il avait fait ses études supérieures à Montpellier dans le Sud de la France. Comme Ghedali, l'étonnant brocanteur de la halle de Jitomir, personnage pittoresque du romancier russe d'Odessa Isaac Babel – lui-même francophone et grand lecteur de Guy de Maupassant -, il rêvait, malgré ses difficultés actuelles, d'un monde solidaire et fraternel.

Ce même petit vieillard à lunettes accueillit avec un « formidable ! » la création alors toute nouvelle du lycée d'enseignement en langue française dans sa ville et pour toute la région. La langue française était jusqu'alors enseignée par de valeureux professeurs que j'appris à connaître comme deuxième langue vivante au même titre que l'allemand ou beaucoup plus rarement l'anglais. Ce lycée, qui devint bientôt pour le cher petit homme et pour tous le « lycée français », établit vite sa réputation d'établissement scolaire très recherché – à chaque rentrée des quatre classes préparatoires, les déçus furent beaucoup plus nombreux que les reçus. Il forma par la suite en une petite quinzaine

d'années de sa courte vie des générations d'élèves désormais francophones qui avaient appris le français en première langue vivante et en cinq ans. Gueorgui Pavlov, qui fit tant pour lui, conserve pieusement, en archiviste méticuleux de l'histoire du lycée « Henri Barbusse », les visages et les noms de ces jeunes filles et de ces jeunes garçons. Permettez-moi ici de saluer les premiers professeurs français, vivants ou morts à cette heure, qui, avec leurs collègues bulgares, contribuèrent à l'aura réelle du lycée et résidèrent, parfois en famille, plusieurs années dans la ville : le Grenoblois Michel Félix, le Breton Rémy Derrien, le Normand Jean-Christian Poutiers, les Lyonnais René et Solange Simon, le Parisien Jean-Pierre Godard et les Champenois Jacques et Jacqueline Vieillard. A cette époque, la présence francophone étrangère se réduisait alors aux quelques rares spécialistes étrangers – souvent belges – du Complexe chimique pour des missions essentiellement de courtes durées.

Aujourd'hui encore, nous nous souvenons avec tendresse de ces salles pleines du cinéma de centre-ville quand un film avec Louis de Funès ou Alain Delon était projeté...et de la difficulté à trouver des places. Il y eut même au théâtre municipal, une mise en scène de Guy Mairesse, spécialement invité pour monter Georges Dandin de Molière jouée par la troupe de comédiens de Vratza. Alors en tournée en Bulgarie, Jean Dessailly et Simone Valère, comédiens qui furent de la Comédie Française, donnèrent même en matinée

un récital de poésies pour les élèves au Foyer de la Culture à quelques pas des bâtiments du lycée. Et puis les chansons françaises résonnaient dans les classes mais aussi dans la cour de récréation et même parfois dans les rues ...assez tard le soir du côté du « Bocal ». Il y eut, plus surprenant, un club de danses bretonnes qui se produisit régulièrement lors des fêtes de l'établissement: fêtes nombreuses qui doivent elles-aussi rester gravées dans la mémoire de nombre d'habitants.

On pourrait aisément multiplier les événements francophones qui agitaient alors la ville fière de son lycée – les élèves portaient eux-aussi très fièrement leur écusson rouge avec « LF » (Lycée Français) en lettres latines blanches... mais arrêtons-là ! Selon les Grecs anciens, la nostalgie – la maladie du retour au passé – est un grave danger pour la santé et donc gardons-nous bien d'y succomber !

Aujourd'hui, cette semaine de la francophonie dans la ville de Vratza est à nouveau une très belle initiative vraiment « formidable » à laquelle je suis heureux de contribuer encore une fois par ce petit envoi et à laquelle je souhaite un grand succès et une longue vie.

Bonnes fêtes donc à tous les amis francophones et francophiles, connus et inconnus, de la ville de Vratza et des environs !

Alain Larvor
Professeur de français au « lycée français » de Vratza (1971-1981)

С финансовата помощ на Валентина Цонева и кмета на Община Враца инж. Николай Иванов

Някои интересни факти:

Френска кухня

Франция е класическа страна на сиренето. Сиренето е много важна суровина във френската кухня и се произвежда в богат асортимент (*над 300 вида*). То е задължителна съставка на много ястия. Най-известните френски сирена са, сирената с плесен: рокфор, камамбер, ементал, бри. Всеки е чувал за сиренето "Рокфор", чието производство започва още през 15 век в областта Аверон в южна Франция. "Камамбер" пък за света е понятие също като конякът. Според френските гастрономически традиции десертът, представен от сирене, трябва да се състои от 4 вида: твърдо сирене, прясно сирене, плесенясало сирене и добре отлежало сирене.

Във Франция се използват разнообразни подправки, но особено популярен и характерен е т.нар. "букет гарни" съдържащ стръкче магданоз, мащерка, дафинов лист и чесън, като всичко това се завързва с конец.

Особено популярни са крем супите от праз с картофи и лучената супа, подправена със сирене. На широка популярност се радва рибената супа буябес. За нейното приготвяне са необходими не само прясна риба, но и аромат на морска трева и водорасли.

Френската кухня е прочута и с вкусните си десерти: Mousse au chocolat – шоколадов мус, Creme Brulee – крем брюле, Tartes aux fruits – тарталети с плодове, Eclairs – еклери.

Една от емблемите на Франция е шампанското. Шампан е известен не само с популярното шумящо вино шампанско, но и с шунката си. Областта Бургундия е популярна с вината си, като и с ястия от щука, речни раци, змии, меден кейк, сирената Chaource и Epoisses.

Дижонската горчица също е специалитет на Бургундската кухня.

В Нормандия се отглеждат много ябълкови дръвчета, които се използват за приготвяне на сайдер (*ябълково вино*) и калвадос (*популярно френско бренди*).

Най - важния и най - характерен специалитет на френската кухня, без съмнение е франзелата. Нейната популярност е обоснована от специфичното отношение на французите към хляба и тестените произведения. Тя представлява допълнение към почти всяко ястие.

Особено популярни са и охлювите. Тази популярност се дължи на Антоан Карем – създателят на „Похвалите на френската кухня“. Тези малки мекотели, приготвяни с масло, чесън и магданоз, са станали толкова популярни, че са конструирани специални чинии с вдлъбнатина за охлювите, благодарение на които може да набодете охлюва на двузъба вилица.

А какво е Франция без коняк? Конякът е наречен така по името на град Коняк (Cognac), департамент Шарант. За да се нарича едно бренди коняк, трябва да е произведено от грозде от региона около този град.

Конякът се произвежда от определени сортове грозде. Използва се предимно сорта Фол Блан, но поради факта, че е податлив на болести постепенно е заменен от сорта Уни Блан.

Някои от най-популярните ястия във френската кухня са:

Blanquette de veau – телешко фрикасе,
Coq au vin – петел в червено вино,
Pot au fen – задушено говеждо със зеленчуци,
Bouillabaisse – рибена супа,
Foie gras – гъши дроб.

